

saa stor Sum. Nu kan det naturligvis diskuteres, om Summen skulde være større eller mindre, men hvis vi skulde laane en saa stor Sum som her foreslaaet, mente det ærede Medlem, vilde der blive en alt for stor Kassebeholdning. Nej, desværre, Kassebeholdningen bliver neppe saa stor. Jeg tror ikke, vi ere komne til Ende med Underskuddene paa vore Finanslove. De sidste Aars Lovgivning har efter min Mening netop gjort, at vi endnu i nogle Aar ville have betydeligt Underskud paa vore Finanslove. Det ærede Medlem mente ligeledes, at naar vi fik en saa stor Kassebeholdning, kunde der være Fare for, at vi blev saa meget flottere. Ja, desværre, Lovgivningsmagten har vel ogsaa sine svage Punkter, vi ere maaske ikke ens økonomiske, enten vi have en større eller mindre Kassebeholdning. Men jeg tror slet ikke, vi behøve at være bange for, at Kassebeholdningen bliver saa stor, selv om vi gaa til dette ret store Laan. Vi skulde ikke, sagde det ærede Medlem, komme dertil, at vore Statsregnskaber skulde slutte med et Underskud, der skulde dækkes af en Kassebeholdning. Det er netop det, jeg frygter for skal blive Tilfældet de første Aaringer. Jeg ser ikke rettere, end at vi netop ville komme til at dække Underskuddet af Kassebeholdningen, fordi vi have saa store Udgifter, at saa snart der kommer en Stagnation i vore Indtægter, ville vi straks faa Underskud — vi saa det i Fjor. Det ærede Medlem vilde ogsaa give et Billede af, hvor store Indtægter Statskassen de første Aaringer vilde faa, og nævnede blandt andet, at vi snart vilde faa en Million af Københavns Kommune. Jeg antager, han sigtede til det gamle Jernbaneterrain. Nej, det vil være mange Aar, før den Million kommer, og den vil være slugt, før den kommer. Jeg sagde for Resten ogsaa, den Gang vi vedtog Jernbanelovene, at det var kun 6¹/₂ pCt., vi fik i Renter og Afdrag af den Sum, Staten havde udlaaet, saa den Million skulde vi ikke regne stort paa.

Der har været fremsat forskellige Meninger om, hvad Grunden er til, at vi ere komne dertil, hvor vi ere. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom naturligvis med den Grund, at det var vore Militæruddgifter, der gjorde, at vi stod i denne vanskelige finansielle Situation. Ja, det ærede Medlem har Ret i, at hvis vi havde kunnet følge ham, hvis vi havde kunnet slaa saa meget af, som han foreslog, saa kunde vi have faaet det til at slaa til.

Men een Ting er at bryde bestaaende Love, en anden Ting er at vedtage de Love, der give forøgede Udgifter. Nej, skulde vi søge Grunden til, at Statsregnskabet i flere Aar vil ende med Underskud, ville vi finde den væsentlige Grund i de Lønningslove, vi fik i Fjor. Naar Statens Udgifter med eet Slag forhøjes med 10—12 pCt., maa enhver kunne se, at der maa komme et Tilbageslag, som vil blive følt haardt i mange Aar. Og naar man saa som jeg mener, at disse Lønningslove for en stor Del var uberettigede, kan man nok være lidt mismodig over, at vi nu sidde i det, som vi gøre. Der er ingen Tvivl om, at vi her have faaet et Grundstød, som vi ikke ville forvinde de første Aaringer. Deri maa vi søge Skaden. Og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), som i Fjor næsten truede dette Ting til at føre disse Lønningslove igennem, kan ikke være overrasket over, at vi ere komne til at sidde i det, som vi gøre. Thi den Gang det ærede Medlem omtrent truede Tinget til det og sagde: Hvis I ikke gøre det, saa vil en Magt tvinge jer dertil — da maatte det ærede Medlem som ældre Politiker se, at det vilde føre til, at vi alligevel kom til en Gang at faa store Underskud i Finanshusholdningen, hvilket saa atter vilde føre til, at vi maatte gøre Laan for at dække disse Underskud.

Men paa den anden Side er Stillingen i Øjeblikket saaledes, at vi ere nødte til at faa dette Laan, og jeg indrømmer, at de fremsatte Motiver ere ret fyldestgørende. Stillingen er saaledes, at vi ere nødsagede dertil, og derfor vil jeg ogsaa anbefale, at vi bevilge dette Laan. Jeg anbefaler, at vi gøre det, saa snart den højtærede Minister ønsker det, for da vi alligevel ikke kunne frigøre os for det i Længden, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at trække det længere ud.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) krævede, at vi skulde have en fast Plan for længere Tid for vor Statshusholdning. Det er et Krav, som meget vel kan nævnes, og det lyder ogsaa meget godt, naar det bliver nævnt, men jeg tvivler meget om, at man, selv om man fik tilvejebragt en ideel Plan, kunde faa Rigsdagen til at følge den. Sagen er nemlig den, at eftersom Tiden skrider frem